

РЕШЕНИЕ

№ 39204

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8328** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр. с чл.38, ал.8 от ЗЗЛД

Образувано по жалба, уточнена с молба от 12.09.2025г на „Микро Кредит“ЕАД срещу Решение № ППН-01-83/ 2023г от 18.07.2025г на Комисията за защита на личните данни с което:

1. жалбата с рег. № ППН-01-83 от 31.01.2023 г., подадена от А. А. С.-Ш. срещу „Микро Кредит “ АД е обявена за основателна за извършено нарушение на чл. 5, § 1, б. а), предл. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 при обработката на личните данни на А. Ш. в контекста на отпуснат заем по договор от 20.09.2022г;

2. На основание чл. 58, § 2, буква г) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разпоредено на „Микро Кредит “АД да ограничи обработката на личните данни на А. А. С.-Ш. само за целите за спазване на правно задължение, което изисква обработване и което се прилага спрямо него и за установяване, упражняване и защита срещу правни претенции.

3. Определен е срок за изпълнение на разпореденето по т. 2 на 14 дни, считано от датата на влизане в сила на решението;

4. На основание чл. 83, § 5, буква а) вр. чл. 58, § 2, буква и) от Регламент (ЕС) 2016/679 на „Микро Кредит “АД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева.

Твърди неправилност поради нарушение на материалния закон. Не бил нарушил принципа на законосъобразността при обработката на лични данни на А. А. С.-Ш.. Счита, че имуществената санкция била прекомерна предвид тежестта на нарушението. Моли да се отмени решението, евентуално да се намали размера на санкцията.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

Заинтересованата страна А. А. С.-Ш. не взема становище.

СПП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба ППН-01-83 от 31.01.2023 г., подадена от А. А. С.-Ш., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните й данни в контекста на отпуснат кредит от 20.09.2022 г. в размер на 750 лева от „Микро кредит“ АД. А.Ш. е твърдяла, че неправомерно били използвани нейни лични данни – три имена, ЕГН, адрес и номер на лична карта, като бил изтеглен кредит на нейно име, без тези действия да са извършени от нея, без нейно знание и съгласие. Поддържа, че изтегления кредит е без нейно знание, без нейно съгласие и без нейна заявка за тази услуга.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомен на чл. 34, ал.3 от АПК Микро Кредит АД, който е представил писмено становище. С оглед така постъпилата жалба и за изясняване на случая, КЗЛД изисквала становища и, от мобилния оператор, от Министерството на вътрешните работи, от МРРБ, от Министерство на електронното управление. Установено било, че кандидатстването, потвърждаването и сключването на договор за заем е осъществено в периода 19.09.2022- 20.09.2022 г. чрез електронната платформа. Била подадена заявка за отпускане на кредит за сумата от 750 лева от А. А. С.-Ш., ЕГН: [ЕГН], номер на лична карта[ЕИК], и с адрес: [населено място],[жк], [улица] електронна поща [електронна поща]. 3. качил в ел.платформа и снимки на лична карта и селфи с лична карта. Въз основа на така предоставената информация, служители на дружеството жалбоподател извършили проверка на представените лични данни, и след като приели представената от заявителя лична карта за валидна, бил сключен договор за заем от разстояние от 20.09.2022 г. между А. А. С.-Ш. (с горепосочените идентификационни данни) и Микро Кредит АД. Сумата по договора в размер на 750 лева била преведена чрез системата на „Изипей“ АД и получена от кредитополучателя .

Проведени са открити заседания по преписката. Въз основа на проведеното административно производство КЗЛД се е произнесла с решение, обективизирано в протокол № 28 от заседание, проведено на 14.05.2025 г. на което е разгледала жалбата по същество. С оглед така установените факти, КЗЛД приела, че жалбоподателят не е взел предвид, че посочената дата на раждане в представената снимка на лична карта (08.06.1969) не съответства на първите шест цифри от изписаното в същата тази лична карта ЕГН – 690806...Не е обърнал и внимание, че при извършените справки от НАИФ НРБЛД, ЦКР и НОИ данните се отнасяли до лице с име А. А. С.-Ш., а не А. А. С.-Ш..

Жалбата е процесуално допустима, подадена от адресат на оспореното решение, което го засяга неблагоприятно.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете й. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения

чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 14.05.2025 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали председател и четирима от членовете на комисията. Решението е прието с единодушие. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, поради което не е нищожен и е постановен в съответствие с изискванията за форма на административния акт.

Спазено е изискването КЗЛД да събира доказателства, да изисква допълнително информация, както и да извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица“ по реда на АПК. На страните в производството е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството, редовно уведомени за откритото заседание пред КЗЛД, не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл. 34 и следващите от АПК.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Съгласно легалното определение на § 1 от ДР, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, по смисъла на този закон "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 4, т. 1. "лични данни" от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: 1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

- а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;
- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД (изм., бр. 17 от 2019 г.) е предвидено, че по смисъла на този закон "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. А съгласно т. 3. от ДР на ЗЗЛД "Обработващ лични данни" е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съответно според чл. 4, т. 7 и т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. "Обработващ лични данни" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Както се посочи, разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия.

Безспорно в конкретният казус не са налице основанията по чл. 6, § 1, от б. "в" до б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Няма спор и, че данните на А. С. - Ш. са обработени без нейно знание и съгласие, против волята ѝ. /чл. 6, § 1 б. „а“ от Регламент ЕС 2016/679./

При преценка налице ли е основание по чл. 6, § 1, от б. „б“ преди всичко следва да се отбележи, че въпросът дали при предоставянето на обработените лични данни на А. Ш. е извършено престъпление / използване на „фалшив“ документ – лична карта/ не е преюдициален спрямо въпроса налице ли е обработване на личните данни на лицето в нарушение на изискванията на ЗЗЛД. При разглеждането на жалба за нарушение при обработване на лични данни, какъвто е процесният случай, от КЗЛД не се преценява има ли извършено престъпление и кой е неговият извършител, а дали е налице неправомерно обработване на лични данни - допуснато ли е нарушение от страна на администратора на лични данни при обработване на личните данни. /виж Р № 4552 ОТ 09.04.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 1035/2021 Г., V ОТД. НА ВАС/. Обстоятелствата, които се преценяват в тези производства са различни, както са различни и субектите участващи в тях и основанията за ангажиране на отговорността им. Субектът, който твърди, че е обработил данните законосъобразно следва да докаже именно това. А. Ш. е твърдяла, че не е подавала заявка за отпускане договор за заем, нито пък е подписвала от разстояние въпросния договор, нито пък е предоставяла съгласие да се използват личните ѝ данни. Това е отрицателен факт, който не следва да се доказва от страната, която е заявила отрицанието, а по правилата на разпределение на доказателствената тежест, в тежест именно на „Микро кредит“ АД е било да докаже в административното производство, че правомерно е обработвал личните

данни на А. Ш. В производството пред КЗЛД предмет на обсъждане е, дали администраторът на лични данни е изпълнил задълженията си по ОРЗД за защита на данните, които обработва, тоест дали личните данни за обработени правомерно, при наличие на някое от условията на чл. 6 § 1 б. „а“ или б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т.7 от Регламента „Микро Кредит“ АД има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо при наличие на поне една от посочените в чл. 6 предпоставки. Осъществяването от „Микро Кредит“ АД действия /стъпки/ предхождащи отпускането на заем, респ. сключване на договор за заем с лице което не е идентично с А. Ш., попада в хипотезата на обработване на лични данни съгласно легалната му дефиниция в чл. 4, т. 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679, тоест „Микро кредит“ АД е администратор на лични данни по смисъла на цитираната правна уредба. След като е безспорно, че от страна на третото лице няма съгласие, съдействие или искане до администратора, следва единствения извод, че обработването на личните му данни без правно основание е незаконосъобразно.

При това положение следва да се отрече и приложението на чл. 6, § 1, б. "б" от Регламент /ЕС/ 2016/679 по отношение обработването на лични данни, а именно обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; В конкретният случай според съда и на база събраните и ангажирани доказателства обработването на данните не е на нито едно законно основание по чл. 6, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, вкл. и на тези по б. „а“ и б. „б“.

Безспорно дружеството прилага мерки в насока идентификация на клиентите - физически лица в контекста на сключване на договори за предоставяне на заеми, като за тези цели се извършват справки. „Микро Кредит“ АД има достъп до регистъра на населението НБДН за целите на проверка на кредитоспособността на ФЛ-клиенти на дружеството. На 19.09. 2022 и на 20.09.2022г. /периода в който е осъществено кандидатстването и сключването на договора за заем/, Микро Кредит АД не е осъществило достъп до НБДН. Дружеството обаче, е осъществило достъп до Централния кредитен регистър на посочените дати и направило справка в НОИ. Въпреки наличието на несъответствия /имена в справките, снимката/, то те са игнорирани от служителите на дружеството, които са ангажирани в процесите по идентификация и верификация на личните данни на клиенти - физически лица. Не са направени справки в ГД „ГРАО“ и не е направена справка за валидността на снимката на личната карта. Адекватното изпълнение на задължението за обработка на личните данни в съответствие с изискванията на ОРЗД, е изцяло в тежест на администратора на тези данни и същото не може да се поставя под условие в зависимост от поведението на трети лица, било то и държавни институции. Именно в резултат на всичко това, /ненаправени справки, респ. направени такива при които обаче, несъответствията са игнорирани/, се стига до обработване лични данни на А. Ш. без основания за това.

Констатира се липсата на доказателства за надлежно, ефективно извършени действия по идентификация на лицето, за липса на последващ контрол върху такива действия, все задължения на администратора на лични данни. Неизпълнението на задължението за идентификация на лицето, чиито данни се обработват крие редица рискове, както е посочено и в съображенията към Регламент 2016/679, като загуба на контрол над данните, кражба на идентичност, настъпване на имуществени и

неимуществени вреди и др. Тези негативни последици биха били избегнати ако служителите на дружеството бяха изпълнили стриктно задълженията си свързани с идентификация на клиентите. Изпълнението на това задължение има за цел да гарантира сигурността и да се предотврати обработване, което е в нарушение на Регламент (ЕС) 2016/679.

Безусловно личните данни трябва да се обработват законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните, а в случая този субект не е предоставял своите данни (имена, адрес и ЕГН, които са лични данни по смисъла на чл. 4, § 1 от Регламента) и не е давал съгласието си те да бъдат обработвани от администратор по смисъла на § 2 на чл. 5 от Регламента. Както се посочи, констатираната липса на доказателства за надлежно, ефективно извършени действия по идентификация на лицето, за липса на последващ контрол върху такива действия, са задължения на администратора на лични данни. Личните данни на А. А. С. - Ш. са използвани без нейно съгласие за отпускане на заем.

Според чл. 4 т.11) от Регламента „съгласие на субекта на данните“ означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени; Съгласно изложеното по-горе, А. Ш. не е дала съгласие личните й данни да бъдат обработени. Микро Кредит АД не е доказал по категоричен и безпротиворечив начин, че е обработвал личните данни на Ш. на някое от основанията по чл. 6 § 1 б „а“ и б „б“ от Регламента. Няма несъмнени доказателства които да убедят съда, че именно Ш. е формирала съгласие за сключване на договора от 20.09.2022г по см на чл. 6 § 1 б „а“ и б „б“ от Регламента.

С оглед изложеното съдът приема, че „Микро Кредит“ АД е нарушило разпоредбата на чл. 5, § 1, буква а) предл първо от Регламент (ЕС) 2016/679 като е обработило личните данни на А. А. С. - Ш. незаконосъобразно.

Изцяло се споделя становището на КЗЛД, че най- подходяща и целесъобразна е мярката по чл. 58, § 2, б. г" от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който всеки надзорен орган има всички от посочените по-долу корективни правомощия: да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок. По същество наложената мярка, с характеристика на принудителна административна мярка, има за цел преустановяване на извършваното нарушение, като по този начин се постига дължимото поведение по отношение на защитата на личните данни. По мнение на настоящият състав, това е мярката, отговаряща на принципа за съразмерност (чл. 6 от АПК), която в най- пълна степен съответства на обществения интерес (защита на личните данни на трети лица) и частния такъв (защита от неправомерно обработване лични данни на жалбоподател). Административният орган разполага с оперативна самостоятелност по отношение избора на санкция, като в съответствие с предоставените му функции преценява - кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламента да упражни. Както беше посочено, съдът намира за правилен извода на КЗЛД, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Преценката следва да се основава на съображенията за

целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от Регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. Установеното нарушение на ЗЗЛД и Регламента ЕС 2016/ 679 от страна на „Микро Кредит“ АД, обуславя правомощието на КЗЛД по чл. 58 § 2 б „г“ КЗЛД да разпорежи на администратора да ограничи обработката на личните данни на А. А. С.-Ш. само за целите за спазване на правно задължение, което изисква обработване и което се прилага спрямо него и за установяване, упражняване и защита срещу правни претенции, като това да стане по указан начин и в определен срок. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, § 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата. В случая корективна мярка по член 58, параграф 2, буква "г" от Регламента се явява целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Съдът намира, че изборът на мярка от КЗЛД се явява подходящ и съответен, имащ предупредителен ефект спрямо конкретиката на случая.

Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях. Що се отнася до размера на наложеното административното наказание „имуществена санкция“ следва да се има предвид, че същият е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни и предишно нарушение, извършено от администратора / обработващия лични данни Микро Кредит АД/ арг от чл. 83 § 2 б „д“/, установено с влязло в сила Решение № ППН 01-974/ 2018г от 10.09.2019г с което за нарушение на чл. 6 § 1 и чл. 5 § 1 б „а“ и „в“ от Регламента е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. Посоченото Решение на КЗЛД е било предмет на съдебен контрол по адм д 11622/ 2019гна АССГ по което жалбата на дружеството срещу решението е отхвърлена като неоснователна. След извършена служебна справка се установява, че съдебното решение е влязло в законна сила на 25.06.2020г. При определяне размера на санкцията административният орган подробно е обсъдил елементите на чл. 83, § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679, като е съобразил и размера на годишните приходи на санкционираното дружество, поради което съдът не счита, че наложената санкция в размер на 20 000 лева е завишена.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореното решение на КЗЛД не страда от пороци, водещи до неговата отмяна, поради което така подадената жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на ответната страна се дължат

разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лв., определен чл.143, ал.3 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Микро Кредит“ ЕАД срещу Решение № ППН-01-83/ 2023г от 18.07.2025г на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „Микро Кредит“ЕАД да заплати на Комисията за защита на личните данни юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

съдия: